Amb Leo a la fi del món

La canària fa un recital d'anotació i lectura de joc i garanteix la victòria de l'Spar Citylift Girona amb 10 punts en l'últim quart

Sense excel·lir, l'equip es troba còmode defensant zonalment i acabarà la fase imbatut

Hauria de passar un cataclisme perquè l'Spar Citylift Girona no acabés amb 6-0 la primera fase. La clau era ahir, perquè a l'União Sportiva, si se'l respecta, se l'ha de guanyar per una diferència àmplia. Per tant, feina feta amb la victòria a la pista del Castors Braine, amb una protagonista, Leo Rodríguez, líder en punts (24, rècord amb la samarreta de l'Uni), líder en rebots (7) i líder de l'equip. En l'últim quart, deu punts seus i la defensa zonal (combinada amb zona pressionant) van destruir les aspiracions de les belgues, que es jugaven la vida en aquest partit.

Massa escletxesL'Uni, un equip que anota 80 punts amb facilitat, només havia arribat a 30 a la mitja part repetint –això no es canvia d'un dia per l'altre– les mateixes mancances en atac cinc contra cinc: la dificultat per anotar quan el tir de distància no hi és i el rebot defensiu no és de prou qualitat per poder córrer. Això va ser notablement patent en el segon quart, en el qual també es van trobar a faltar les dues jugadores diferencials en la posició de tres, Haley Peters –absolutament desencertada, amb 0/4 tirs de camp i 4 pèrdues en la primera meitat– i Ify Ibekwe, de qui el mínim que es pot dir és que semblava desganada. Entre totes dues, -7 a la mitja part.

Només Leo Rodríguez, els seus punts i el seu treball sense pilota van generar alguna cosa en atac. És, sens dubte, la jugadora que viu un moment millor.

En el primer quart com a mínim l'Uni va anotar en transició i Silva va oferir-se a dins. Però el Castors ja anotava amb facilitat, també en transició i amb Trahan Davis i la seva mobilitat sense pilota enriquint el cinc contra cinc. Ningú va tenir mai més de tres punts de diferència i en el primer descans tot estava igualat (16-16)

En el segon quart, ni la transició va salvar l'Uni. El 16-21 (recuperació d'Oma i bàsquet fàcil de Leo) va ser un miratge. Van tornar Trahan-Davis i Copper i l'escorta va ser un malson. No és una tiradora, però va entrar en ratxa a partir de dos bàsquets de 6 metres i va anotar 11 punts en set minuts. L'Uni insistia en la pressió a tota la pista però qui perdia pilotes (10 en el segon quart) era justament l'equip d'Èric Surís. Sense ritme, l'Spar era un equip planer. Sense Ibekwe era un equip sense espurna i el 34-30 a la mitja part era un mal menor perquè la diferència entre la circulació de pilota entre les unes i les altres era abismal.

L'Uni va tornar a la pista diferent. Es va acabar allò d'arribar i tirar, Ibekwe va anar més per feina i Peters va jugar poc però prou perquè l'ànsia de fallar tirs i perdre pilotes l'anés devorant. Amb tot, trobant alguna transició, generant a partir de Leo, portant la pilota al costat dèbil de la defensa local n'hi va haver prou per fer un 0-12 (del 36-32 al 36-44), que va exigir de les locals l'últim esforç. Van tornar a remuntar (48-47), sense Trahan-Davis, però anaven pagant l'esforç amb faltes i no arribant a tot arreu.La vareta màgica de Leol en l'últim quart quedava el recurs de la zona 2-3 ja vista en partits anteriors, amb Alminaite al mig. El Castors ja no produïa des de la pintura. Volia buscar la tiradora alliberada i la trobava, però sense encert. I Leo es va anar fent immensa anotant i generant joc, com en una passada a Alminaite des de vuit metres amb Bjelica pressionant-la, braços oberts. Les pèrdues van passar al costat local (6 en l'últim quart) i Leo –qui si no– va rematar la feina amb dos triples.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 08-12-2016 Pàgina 19

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1029511-amb-leo-a-la-fi-del-mon.html